Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentsed versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

►B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2002/44/EÜ,

25. juuni 2002,

töötervishoiu ja tööohutuse miinimumnõuete kohta seoses töötajate kokkupuutega füüsikalistest mõjuritest (vibratsioon) tulenevate riskidega (kuueteistkümnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses)

(EÜT L 177, 6.7.2002, lk 13)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►M1	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/30/EÜ, 20. juuni 2007	L 165	21	27.6.2007
►M2	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1137/2008, 22. oktoober 2008	L 311	1	21.11.2008
►M3	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2019/1243, 20. juuni 2019	L 198	241	25.7.2019

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2002/44/EÜ,

25. juuni 2002,

töötervishoiu ja tööohutuse miinimumnõuete kohta seoses töötajate kokkupuutega füüsikalistest mõjuritest (vibratsioon) tulenevate riskidega (kuueteistkümnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses)

I JAGU

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Eesmärk ja reguleerimisala

1. Käesolev direktiiv, mis on 16. üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses, sätestab miinimumnõuded töötajate kaitseks mehhaanilise vibratsiooniga kokkupuutest tulenevate või usutavasti tulenevate riskide eest tervisele ja ohutusele.

2. Käesoleva direktiivi nõudeid kohaldatakse tegevuste suhtes, mille käigus töötajad puutuvad või usutavasti puutuvad töö ajal kokku mehhaanilise vibratsiooni riskidega.

3. Direktiivi 89/391/EMÜ sätteid kohaldatakse tervikuna kogu lõikes 1 nimetatud valdkonnas, ilma et see piiraks käesolevas direktiivis sisalduvate rangemate ja/või erisätete kohaldamist.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *kohtvibratsioon*: mehhaaniline vibratsioon, mis inimese kätte ja käsivarde kandudes ohustab töötajate tervist ja ohutust, põhjustades eeskätt veresoonkonna, luude või liigeste, närvisüsteemi või lihastiku häireid;

b) *üldvibratsioon*: mehhaaniline vibratsioon, mis kogu kehasse kandudes ohustab töötajate tervist ja ohutust, põhjustades eeskätt selja alaosa haigestumisi ja selgrootraumasid.

Artikkel 3

Kokkupuute piirväärtused ja rakendusväärtused

1. Kohtvibratsiooni puhul:

a) kaheksatunnisele võrdlusperioodile standarditud päevase kokkupuute piirväärtus on 5 m/s^2;

b) kaheksatunnisele võrdlusperioodile standarditud päevase kokkupuute rakendusväärtus on 2,5 m/s^2.

▼B

Töötajate kokkupuudet kohtvibratsiooniga hinnatakse või mõõdetakse lisa A osa punkti 1 sätete alusel.

2. Üldvibratsiooni puhul:

a) kaheksatunnisele võrdlusperioodile standarditud päevase kokkupuute piirväärtus on 1,15 m/s^2 või asjaomase liikmesriigi valikul vibratsiooni doosi väärtus 21 $m/s^{1,75}$;

b) kaheksatunnisele võrdlusperioodile standarditud päevase kokkupuute rakendusväärtus on 0,5 m/s^2 või asjaomase liikmesriigi valikul vibratsiooni doosi väärtus 9,1 $m/s^{1,75}$.

Töötajate kokkupuudet üldvibratsiooniga hinnatakse või mõõdetakse lisa B osa punkti 1 sätete alusel.

II JAGU

TÖÖANDJATE KOHUSTUS

Artikkel 4

Riskide kindlaksmääramine ja hindamine

1. Direktiivi 89/391/EMÜ artikli 6 lõikes 3 ja artikli 9 lõikes 1 nimetatud kohustusi täites hindab ja vajaduse korral mõõdab tööandja mehhaanilise vibratsiooni taset, millega töötajad kokku puutuvad. Mõõtmine toimub vastavalt vajadusele käesoleva direktiivi lisa A osa punkti 2 või B osa punkti 2 kohaselt.

2. Mehhaanilise vibratsiooniga kokkupuute taset võib hinnata, jälgides konkreetseid töötavasid ja kasutades asjakohast teavet konkreetsetes tingimustes kasutatavate seadmete või seadmetüüpide põhjustatava vibratsiooni arvatava suurusjärgu kohta, kaasa arvatud seadmete tootja antavat teavet. See toiming eristub mõõtmisest, mis nõuab eriaparatuuri ja sobivate meetodite kasutamist.

3. Lõikes 1 nimetatud hindamist ja mõõtmist kavandavad ja teostavad pädevad teenistused sobivate vaheaegadega, võttes eeskätt arvesse direktiivi 89/391/EMÜ artikli 7 sätteid vajalike pädevate teenistuste või isikute kohta. Mehhaanilise vibratsiooniga kokkupuute taseme hindamisel ja/või mõõtmisel saadud andmeid säilitatakse sobivas vormis, mis võimaldab hilisemat konsulteerimist.

4. Vastavalt direktiivi 89/391/EMÜ artikli 6 lõikele 3 pöörab tööandja riski hindamisel erilist tähelepanu järgmisele:

a) kokkupuute tase, tüüp ja kestus, kaasa arvatud igasugune kokkupuude katkendliku vibratsiooni või korduvate põrutustega;

▼B

b) käesoleva direktiivi artiklis 3 sätestatud kokkupuute piirväärtused ja kokkupuute rakendusväärtused;

c) igasugused mõjud eriti riskitundlike töötajate tervisele ja ohutusele;

d) kõik kaudsed mõjud töötajate ohutusele, mis tulenevad mehhaanilise vibratsiooni ja töökoha või muude töövahendite koostoimest;

e) töövahendite tootjate vastavalt asjakohastele ühenduse direktiividele esitatud teave;

f) mehhaanilise vibratsiooniga kokkupuute taseme vähendamiseks kavandatud asendusvahendite olemasolu;

g) üldvibratsiooniga kokkupuute pikendamine üle tavalise tööaja tööandja vastutusel;

h) erilised töötingimused, nagu madal temperatuur;

i) asjakohane tervisekontrollilt saadud teave, võimaluse piires kaasa arvatud avaldatud teave.

5. Tööandja pädevuses peab olema riski hindamine vastavalt direktiivi 89/391/EMÜ artikli 9 lõike 1 punktile a ning ta teeb kindlaks, millised meetmed tuleb võtta kooskõlas käesoleva direktiivi artiklitega 5 ja 6. Riskihinnang registreeritakse sobival kandjal vastavalt siseriiklikule õigusele ja tavale; see võib sisaldada tööandja põhjendust, et mehhaanilise vibratsiooniga seotud riskide laad ja ulatus teevad edasise üksikasjaliku riski hindamise tarbetuks. Riskihinnangut ajakohastatakse korrapäraselt, eelkõige siis, kui on toimunud olulisi muudatusi, mis võivad põhjustada selle vananemist, või kui tervisekontrolli tulemused näitavad, et hindamine on vajalik.

Artikkel 5

Kokkupuute vältimisele või vähendamisele suunatud sätted

1. Võttes arvesse tehnika arengut ja riski allika juures ohjeldamise meetmete kättesaadavust, tuleb mehhaanilise vibratsiooniga kokkupuutest tulenevad riskid kõrvaldada nende allika juures või neid miinimumini vähendada.

Selliste riskide vähendamine põhineb direktiivi 89/391/EMÜ artikli 6 lõikes 2 sätestatud riski vältimise üldpõhimõtetel.

2. Artiklis 4 nimetatud riskihinnangu alusel, kui artikli 3 lõike 1 punktis b ja lõike 2 punktis b ettenähtud kokkupuute rakendusväärtused ületatakse, rajab ja rakendab tööandja tehniliste ja/või korralduslike meetmete programmi, mis on kavandatud vähendama miinimumini kokkupuudet mehhaanilise vibratsiooniga ja kaasnevaid riske, võttes eriti arvesse:

▼B

a) muid töömeetodeid, mis nõuavad väiksemat kokkupuudet mehhaanilise vibratsiooniga;

b) selliste sobiva ergonoomilise disainilahendusega asjakohaste töövahendite valikut, mis tehtavat tööd arvestades tekitavad võimalikult vähe vibratsiooni;

c) abiseadmete tagamist, mis vähendavad vibratsioonist põhjustatud vigastuste ohtu, nagu istmed, mis vähendavad tõhusalt üldvibratsiooni, ja käepidemed, mis vähendavad kohtvibratsiooni;

d) töövahendite, töökoha ja töökohasüsteemide sobivaid hoolduspro-gramme;

e) töökohtade disainilahendust ja paigutust;

f) töötajate piisavat teavitamist ja koolitust töövahendite õigeks ja ohutuks kasutamiseks, et vähendada töötajate kokkupuudet mehhaanilise vibratsiooniga miinimumini;

g) kokkupuute kestuse ja intensiivsuse piiramist;

h) sobivaid tööplaane koos piisavate puhkeaegadega;

i) rõivastuse tagamist kokkupuutuvate töötajate kaitseks külma ja niiskuse eest.

3. Ühelgi juhul ei tohi töötajate kokkupuude ületada kokkupuute piirväärtust.

Kui vaatamata tööandja võetud meetmetele käesoleva direktiivi järgimiseks ületatakse kokkupuute piirväärtust, võtab tööandja viivitamatult meetmeid kokkupuute vähendamiseks kokkupuute piirväärtusest allapoole. Ta leiab kokkupuute piirväärtuse ületamise põhjused ning muudab vastavalt kaitse- ja ennetusmeetmeid, et vältida selle uut ületamist.

4. Vastavalt direktiivi 89/391/EMÜ artiklile 15 kohandab tööandja käesolevas artiklis nimetatud meetmeid eriti ohustatud töötajate vajadustele.

Artikkel 6

Töötajate teavitamine ja koolitus

Ilma et see piiraks direktiivi 89/391/EMÜ artiklite 10 ja 12 kohaldamist tagab tööandja, et tööl mehhaanilisest vibratsioonist põhjustatud riskidega kokkupuutuvad töötajad ja/või nende esindajad saavad teavet ja koolitust, mis käsitleb käesoleva direktiivi artikli 4 lõikes 1 sätestatud riski hindamise tulemusi, eriti:

a) käesoleva direktiivi rakendamiseks võetud meetmeid mehhaanilisest vibratsioonist tulenevate riskide kõrvaldamiseks või vähendamiseks miinimumini;

▼B

b) kokkupuute piirväärtusi ja rakendusväärtusi;

c) vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 4 tehtud mehhaanilise vibratsiooni hindamise ja mõõtmise tulemusi ning kasutatavatest töövahenditest tulenevaid võimalikke kahjustusi;

d) seda, miks ja kuidas märgata kahjustuste märke ja neist teatada;

e) asjaolusid, mille korral töötajatel on õigus tervisekontrollile;

f) ohutuid töötavasid mehhaanilise vibratsiooniga kokkupuute vähendamiseks.

Artikkel 7

Töötajate nõustamine ja nende osalemine

Töötajate ja/või nende esindajate nõustamine ja nende osalemine käesoleva direktiiviga hõlmatud küsimustes toimub direktiivi 89/391/EMÜ artikli 11 kohaselt.

III JAGU

MUUD SÄTTED

Artikkel 8

Tervisekontroll

1. Ilma et see piiraks direktiivi 89/391/EMÜ artikli 14 kohaldamist, võtavad liikmesriigid vastu õigusnormid töötajate sobiva tervisekontrolli tagamiseks, pidades silmas käesoleva direktiivi artikli 4 lõikes 1 ettenähtud riskihinnangu tulemust, kui see näitab terviseriski. Nimetatud õigusnormid, kaasa arvatud täpsustatud nõuded tervisekontrolli kaartide ja nende kättesaadavuse kohta, kehtestatakse kooskõlas siseriikliku õiguse ja/või tavaga.

Tervisekontroll, mille tulemusi võetakse arvesse kaitsemeetmete kohaldamisel konkreetsel töökohal, on kavandatud ennetama ja kiiresti diagnoosima kõiki häireid, mis on seotud mehhaanilise vibratsiooniga kokkupuutega. Selline kontroll on kohane juhtudel, kui:

— töötajate kokkupuudet vibratsiooniga saab seostada identifitseeritava haiguse või kahjuliku mõjuga tervisele,

— on usutav, et haigus või mõju tekib töötaja konkreetsetes töötingimustes, ja

— haiguse või tervisele kahjuliku mõju avastamiseks on kontrollitud meetodid.

Igal juhul on sobivale tervisekontrollile õigus töötajatel, kelle kokkupuude mehhaanilise vibratsiooniga ületab artikli 3 lõike 1 punktis b ja lõike 2 punktis b nimetatud väärtused.

▼B

2. Liikmesriigid kehtestavad korra tagamaks, et iga lõike 1 nõuete kohaselt tervisekontrolli läbiva töötaja kohta koostatakse isiklik tervisekontrolli kaart, mida hoitakse ajakohastatuna. Tervisekontrolli kaart sisaldab tehtud tervisekontrolli tulemuste kokkuvõtet. Tervisekontrolli kaarte peetakse kujul, mis võimaldab nende kasutamist ka hiljem, võttes arvesse konfidentsiaalsusnõuet.

Pädevale asutusele antakse taotluse korral vajalike tervisekontrolli kaartide koopiad. Töötajal on taotluse korral õigus oma tervisekontrolli kaardiga isiklikult tutvuda.

3. Kui tervisekontrolli tulemusena leitakse, et töötajal on identifitseeritav haigus või kahjulik mõju tervisele, mida arst või töötervishoiuspetsialist peab tööl mehhaanilise vibratsiooniga kokkupuute tulemuseks:

a) teatab arst või muu sobiva kvalifikatsiooniga isik töötajale teda isiklikult puudutavast tulemusest. Eeskätt saab töötaja teavet ja nõuandeid tervisekontrolli kohta, mille ta peaks läbima pärast kokkupuute lõppu;

b) tööandjale teatatakse kõigist tervisekontrolli olulistest leidudest, võttes arvesse meditsiinilist konfidentsiaalsust;

c) tööandja:

— vaatab läbi artikli 4 kohaselt tehtud riskihinnangu,

— vaatab läbi meetmed, mis on artikli 5 kohaselt ette nähtud riski kõrvaldamiseks või vähendamiseks,

— võtab arvesse töötervishoiuspetsialisti või muu vastava kvalifikatsiooniga isiku või pädeva asutuse soovitusi, rakendades riski kõrvaldamiseks või vähendamiseks nõutavaid meetmeid kooskõlas artikliga 5, kaasa arvatud võimalus paigutada töötaja teisele tööle, kus ei ole kokkupuute jätkumise riski,

— korraldab tervisekontrolli jätkamist ja tagab teiste, samamoodi ohuteguritega kokku puutunud töötajate tervisliku seisundi kindlakstegemise. Sellistel juhtudel võib pädev arst või töötervishoiuspetsialist teha ettepaneku, et ohuteguritega kokku puutunud isik läbiks arstliku kontrolli.

Artikkel 9

Üleminekuperioodid

Artikli 5 lõikes 3 võetud kohustuste rakendamisel on liikmesriikidel õigus pärast töösuhte pooltega vastavalt siseriiklikele õigusaktidele või tavale konsulteerimist kasutada alates 6. juulist 2005 maksimaalselt viie aasta pikkust üleminekuperioodi, kui kasutatakse töötajatele enne 6. juulit 2007 antud töövahendeid, mis ei võimalda kokkupuute piirväärtuste järgimist, võttes arvesse värskemaid tehnilisi uuendusi ja/või võetud organisatsioonilisi meetmeid. Põllumajandus- ja metsandussektorites kasutatavate seadmete puhul on liikmesriikidel õigus pikendada maksimaalset üleminekuperioodi kuni nelja aasta võrra.

▼B

Artikkel 10

Erandid

1. Järgides töötajate tervise ja ohutuse kaitse üldpõhimõtteid, võivad liikmesriigid mere- ja õhuveo puhul teha nõuetekohaselt põhjendatud tingimustes erandi artikli 5 lõikest 3 üldvibratsiooni osas juhul, kui tehnika arengu ja töökohtade eriomaduste tõttu ei ole võetud tehnilistest ja/või organisatsioonilistest meetmetest hoolimata võimalik järgida kokkupuute piirväärtust.

2. Juhul kui töötaja kokkupuude mehhaanilise vibratsiooniga jääb tavaliselt allapoole artikli 3 lõike 1 punktis b ja lõike 2 punktis b toodud kokkupuute rakendusväärtustest, aga vaheldub ajuti märkimisväärselt ning võib mõnikord ületada kokkupuute piirväärtuse, võivad liikmesriigid teha erandeid ka artikli 5 lõikest 3. Keskmine kokkupuuteväärtus rohkem kui 40 tunni kohta peab olema väiksem kui kokkupuute piirväärtus ja tuleb tõestada, et vahelduvast kokkupuutest tulenevad riskid tööl on väiksemad kui riskid kokkupuute piirväärtuse korral.

3. Lõigetes 1 ja 2 nimetatud erandeid teevad liikmesriigid pärast töösuhte pooltega vastavalt siseriiklikele õigusaktidele või tavale konsulteerimist. Selliste eranditega peavad kaasnema tingimused, mis eriolukorda arvesse võttes tagavad tulenevate riskide vähendamise miinimumini ja kõnealuste töötajate parema tervisekontrolli. Sellised erandid vaadatakse iga nelja aasta järel läbi ja tühistatakse kohe, kui õigustavad asjaolud enam ei kehti.

4. Iga nelja aasta järel saadavad liikmesriigid komisjonile lõigetes 1 ja 2 nimetatud erandite nimekirja, näidates täpsed põhjused ja asjaolud, mille põhjal nad otsustasid neid erandeid teha.

▼M3

Artikkel 11

Lisa muutmine

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 11a vastu delegeeritud õigusakte lisas üksnes tehniliste muudatuste tegemiseks, et võtta arvesse töövahendite ja töökohtade projekteerimist, ehitamist, tootmist või valmistamist käsitlevat tehnilist ühtlustamist ja standardimist, tehnika arengut, muudatusi ühtlustatud Euroopa standardites või spetsifikaatides ning uusi avastusi mehhaanilise vibratsiooni kohta.

Kui nõuetekohaselt põhjendatud ja erakorralistel juhtudel, mis kujutavad endast vahetut, otsest ja tõsist ohtu töötajate ja muude isikute füüsilisele tervisele ja ohutusele, on tungiva kiireloomulisuse tõttu vaja võtta meetmeid väga lühikese aja jooksul, kohaldatakse käesoleva artikli alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktidele artikli 11b sätestatud menetlust.

▼M3

Artikkel 11a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 11 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 26. juulist 2019. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 11 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse kõnealuses otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes ([1]) sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artikli 11 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatavaks tegemist esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 11b

Kiirmenetlus

1. Käesoleva artikli kohaselt vastuvõetud delegeeritud õigusakt jõustub viivitamata ja seda kohaldatakse seni, kuni selle suhtes ei esitata vastuväidet kooskõlas lõikega 2. Delegeeritud õigusakti teatavakstegemisel Euroopa Parlamendile ja nõukogule põhjendatakse kiirmenetluse kasutamist.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad delegeeritud õigusakti suhtes esitada vastuväiteid artikli 11a lõikes 6 osutatud korras. Sellisel juhul tunnistab komisjon pärast seda, kui Euroopa Parlament või nõukogu teatab oma otsusest esitada vastuväide, õigusakti viivitamata kehtetuks.

([1]) ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

▼M3

———————

▼B

IV JAGU

LÕPPSÄTTED

▼M1

———————

▼B

Artikkel 14

Õigusaktide ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 6. juuliks 2005. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile. Samuti lisavad nad üksikasjalike põhjendustega nimekirja üleminekukorrast, mille liikmesriigid on vastu võtnud vastavalt artiklile 9.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate või vastuvõetud siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 15

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 16

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼B

LISA

A. **KOHTVIBRATSIOON**

1. **Kokkupuute hindamine**

Kohtvibratsiooniga kokkupuute taseme hinnang põhineb kaheksatunnisele võrdlusperioodile A(8) normaliseeritud päevase kokkupuute väärtuse arvutusel, mida väljendatakse sagedusega kaalutud kiirendusväärtuste ruutude (rms) (koguväärtuse) summa ruutjuurena, mis määratakse risttelgedel a_{hwx}, a_{hwy}, a_{hwz}, mis on määratletud ISO standardi 5349-1(2001) A lisa 4. ja 5. peatükis.

Kokkupuute taseme hindamine võib toimuda hinnangu alusel, mis põhineb tootjate antud teabel kasutatavate töövahendite tekitatava vibratsioonitaseme kohta ning konkreetsete töötavade vaatlusel või mõõtmisel.

2. **Mõõtmine**

Kui kasutatakse mõõtmist vastavalt artikli 4 lõikele 1:

a) võivad kasutatavad meetodid hõlmata proovide võtmist, mis peavad esindama töötaja isiklikku kokkupuudet kõnealuse mehhaanilise vibratsiooniga; kasutatavad meetodid ja aparaadid tuleb kohandada mõõdetava mehhaanilise vibratsiooni konkreetsetele omadustele, ümbruse teguritele ning mõõteaparaatide omadustele vastavalt ISO standardile 5349-2(2001);

b) kahe käega hoitavate seadmete puhul tuleb mõõtmised teha mõlema käe juures. Kokkupuude määratakse kahest väärtusest kõrgemale viidates; samuti esitatakse teave teise käe kohta.

3. **Häired**

Artikli 4 lõike 4 punkti d kohaldatakse eriti juhul, kui mehhaaniline vibratsioon häirib juhtimisseadmete nõuetekohast käsitsemist või näidikute lugemist.

4. **Kaudsed riskid**

Artikli 4 lõike 4 punkti d kohaldatakse eriti juhul, kui mehhaaniline vibratsioon häirib struktuuride stabiilsust või ühenduste vastupidavust.

5. **Isiklikud kaitsevahendid**

Artikli 5 lõikes 2 nimetatud meetmete programmi võivad kuuluda isiklikud kaitsevahendid, mis on ette nähtud kaitseks kohtvibratsiooni eest.

B. **ÜLDVIBRATSIOON**

1. **Kokkupuute hindamine**

Vibratsiooniga kokkupuute taseme hinnang põhineb päevase kokkupuute (A8) arvutusel väljendatuna samaväärse pideva kiirendusena kaheksatunnise ajavahemiku kestel arvutatuna sagedusega kaalutud kiirenduste suurima (rms) väärtusena või suurima vibratsioonidoosi väärtusena (VDV), mis määratakse kolmel ristteljel (istuva või seisva töötaja puhul $1{,}4a_{wx}$, $1{,}4a_{wy}$, a_{wz}) vastavalt ISO standardi 2631-1(1997) A lisa 5.–7. peatükile ja B lisale.

Kokkupuute taseme hindamine võib toimuda hinnangu alusel, mis põhineb tootjate antud teabel kasutatavate töövahendite tekitatava vibratsioonitaseme kohta ning konkreetsete töötavade vaatlusel või mõõtmisel.

▼B

Mereveo puhul võivad liikmesriigid arvesse võtta ainult vibratsioone, mille sagedus ületab 1 Hz.

2. **Mõõtmine**

Kui kasutatakse mõõtmist vastavalt artikli 4 lõikele 1, võivad kasutatavad meetodid hõlmata proovide võtmist, mis peavad esindama töötaja isiklikku kokkupuudet kõnealuse mehhaanilise vibratsiooniga. Kasutatavad meetodid tuleb kohandada mõõdetava mehhaanilise vibratsiooni konkreetsetele omadustele, ümbruse teguritele ning mõõteaparaatide omadustele.

3. **Häired**

Artikli 4 lõike 4 punkti d kohaldatakse eriti juhul, kui mehhaaniline vibratsioon häirib juhtimisseadmete nõuetekohast käsitsemist või näidikute lugemist.

4. **Kaudsed riskid**

Artikli 4 lõike 4 punkti d kohaldatakse eriti juhul, kui mehhaaniline vibratsioon häirib struktuuride stabiilsust või ühenduste vastupidavust.

5. **Kokkupuute kestus**

Artikli 4 lõike 4 punkti g kohaldatakse eriti juhtudel, kui töötaja tegevuse iseloomu tõttu kasutab tööandja kontrollitavaid puhkeruume; kokkupuudet üldvibratsiooniga neis ruumides tuleb vähendada nende eesmärgi ja kasutustingimustega kokkusobiva tasemeni, välja arvatud vääramatu jõu juhtudel.